

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Konečného a soudců JUDr. Ludmily Šudomové a Mgr. Radky Nekudové Hajdové ve věci

nezletilých:

A. B., narozený dne XXXXX

A. B., narozená dne XXXXX

oba trvale bytem XXXXX, XXXXX

zastoupených kolizním opatrovníkem statutárním městem Brnem
se sídlem Dominikánské nám. 1, 602 00 Brno

dětí rodičů:

P. B. O., narozená dne XXXXX

trvale bytem XXXXX, XXXXX

zastoupená Mgr. Hanou Bartasovou, advokátkou
se sídlem AK Příkop 4, 602 00 Brno

I. B. V., narozený dne XXXXX

trvale bytem XXXXX, XXXXX

zastoupený JUDr. Janem Groborzem, advokátem
se sídlem AK Pekařská 84, 602 00 Brno

o změnu výchovného prostřední, úpravu styku a úpravu výživného, o odvolání obou rodičů
proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 3. 12. 2020, č.j. 40 P 33/2019-357,

takto:

I. Ve výroku I. ohledně návrhu otce na změnu výkonu rodičovské odpovědnosti k nezl. A. a nezl. A. se rozsudek soudu I. stupně **potvrzuje**.

II. Ve výroku II. se rozsudek soudu I. stupně mění tak, že otec je oprávněn stýkat se s nezl. A. a nezl. A. vždy od pátku každého lichého kalendářního týdne v roce, kdy je oprávněn nezletilé ke styku převzít po konci vyučování v jejich školních zařízeních, která navštěvují či navštěvovat budou, do následujícího úterý každého sudého kalendářního týdne v roce, kdy je povinen nezletilé ze styku předat matce v 18,00 hod., dále každoročně o hlavních letních prázdninách vždy od 1.7. od 10,00 hod. do 16.7. do 17,00 hod., a od 1.8. od 10,00 hod. do 16.8. do 17,00 hod., v době vánočních svátků a prázdnin každý sudý kalendářní rok od posledního školního dne před Vánocemi od 10,00 hod. do 28.12. do 10,00 hod. a každý lichý kalendářní rok od 28.12. od 10,00 hod. do prvního školního dne následujícího kalendářního roku, kdy je otec povinen nezletilé ze styku předat do jejich školních zařízení.

V době velikonočních svátků je otec oprávněn stýkat se s nezletilými v lichém kalendářním roce ode dne před zahájením prvního dne prázdnin od 17,00 hod. do Velikonočního pondělí do 17,00 hod., v době jarních prázdnin v každém sudém kalendářním roce ode dne před zahájením prvního dne prázdnin 17,00 hod. do neděle 17,00 hod., kterou se prázdniny končí, v době podzimních prázdnin v každém lichém kalendářním roce ode dne před zahájením prvního dne prázdnin od 17,00hod. do neděle, kterou prázdniny končí 17,00 hod.

V období školních prázdnin a svátků má přednost speciální režim uvedený shora.

Otec je oprávněn nezletilé děti ke styku převzít v místě bydliště matky a po skončení styku je povinen je na tomto místě matce předat, není-li předání nezletilých ke styku upraveno speciálně prostřednictvím školního zařízení. V době mimořádných událostí na území České republiky (například v době uzavření škol či karantény třídy) je otec oprávněn nezletilé děti ke styku převzít v místě bydliště matky a po skončení styku je povinen je na tomto místě matce předat i v době školních dní.

Matka je povinna nezletilé děti ke styku s otcem řádně a včas připravit.

Tímto se mění rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2018, č.j. 40 Nc 26/2018-40, jímž byl naposledy upraven styk otce s nezletilými pro dobu po rozvodu manželství rodičů.

III. Ve výroku IV. se rozsudek soudu I. stupně mění tak, že výživné otce k nezletilému A. naposledy stanovené rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2.10.2018, č.j. 40 Nc 26/2018-40, se zvyšuje na částku 41 000 Kč měsíčně, která je splatná v částce 26 000 Kč měsíčně k rukám matky a v částce 15 000 Kč měsíčně na účet nezletilého č. XXXXX/XXXXX u XXXXX, a to do 15. dne v měsíci předem, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku.

IV. Ve výroku o výživném pro nezletilou A. se rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 2.10.2018, č.j. 40 Nc 26/2018-40, jímž bylo výživné naposledy stanovené, mění tak, že výživné otce k nezl. A., se zvyšuje na částku 41 000 Kč měsíčně, která je splatná v částce 26 000 Kč měsíčně k rukám matky a v částce 15 000 Kč měsíčně na účet

nezletilé č. XXXXX/XXXXX u XXXXX, a to do 15. dne v měsíci předem, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku.

- V. Ve výrocích III. a V. se rozsudek soudu I. stupně zrušuje.
- VI. Ve výroku I. ohledně návrhu otce na snížení výživného k nezl. A. a nezl. A. a ve výroku VI. se rozsudek soudu I. stupně potvrzuje.
- VII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem rozhodl soud I. stupně takto:

I. Návrh otce na změnu výkonu rodičovské odpovědnosti a výživného k nezletilému A. a k nezletilé A., se zamítá.

II. Otec je oprávněn stýkat se s nezletilým A. a nezletilou A. vždy od pátku každého lichého kalendářního týdne v roce, kdy je oprávněn nezletilé ke styku převzít po konci vyučování v jejich školních zařízeních, které navštěvují či navštěvovat budou, do následujícího pátku každého sudého kalendářního týdne v roce, kdy je povinen nezletilé ze styku předat na začátku školního vyučování do školních zařízení, dále každoročně o hlavních letních prázdninách vždy od 1.7. od 10.00 hodin do 16.7. do 17.00 hodin, a od 1.8. od 10.00 hodin do 16.8. do 17.00 hodin, v době vánočních svátků a prázdnin každý sudý kalendářní rok od posledního školního dne před Vánoce od 10.00 hodin do 28.12. do 10.00 hodin a každý lichý kalendářní rok od 28.12. od 10.00 hodin do prvního školního dne následujícího kalendářního roku, kdy je otec povinen nezletilé ze styku předat do jejich školních zařízení.

Po dobu hlavních letních prázdnin a vánočních svátků a prázdnin neplatí úprava běžného styku o víkendech a v týdnu.

Otec je oprávněn nezletilé děti ke styku převzít v místě bydliště matky a po skončení styku je povinen je na tomto místě matce předat, není-li předání nezletilých ke styku upraveno speciálně prostřednictvím školního zařízení.

V době mimořádných událostí na území České republiky (například v době uzavření škol či karantény třídy), je otec oprávněn nezletilé děti ke styku převzít v místě bydliště matky a po skončení styku je povinen je na tomto místě matce předat i v době školních dní.

Matka je povinna nezletilé děti ke styku s otcem řádně a včas připravit.

Tímto se mění rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2018, č.j. 40 Nc 26/2018-40, jímž byl naposledy upraven styk otce s nezletilými pro dobu po rozvodu manželství rodičů.

III. Vyslovuje se předběžná vykonatelnost výroku II. tohoto rozsudku.

IV. Návrh matky na zvýšení výživného otce k nezletilému A., naposledy stanoveného rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2018, č.j. 40 Nc 26/2018-40 pro dobu po rozvodu manželství rodičů, se zamítá.

V. Matce se ukládá povinnost vyúčtovat správu výživného hrazeného otcem k rukám matky pro nezletilého A. a nezletilou A., naposledy stanoveného rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2018, č.j. 40 Nc 26/2018-40 pro dobu po rozvodu rodičů, a to vždy do každého 30.6. a 31.12. příslušného roku, počínaje právní mocí tohoto rozhodnutí.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba rodiče, odvolání otce směřovalo pouze do I. výroku rozsudku, kdy otec souhlasil s tím, jak byl upraven jeho styk, tzn. že měl děti ke styku vždy od pátku do následujícího pátku ob týden, nesouhlasil však s tím, jak bylo rozhodnuto o jeho návrhu na snížení výživného, navrhoval určit výživné i matce s tím, že nakonec netrval na úpravě střídavé péče. Ohledně výživného namítal, že nemůže mít povědomost o přesném využití výživného, že podle jeho názoru měla matka dětem ušetřit více peněz a zdůraznil, že není jasné, z čeho matka hradila své vlastní potřeby. Proto měl soud matce důsledně uložit povinnost vysvětlit a chybějící tvrzení a důkazy vyložit ve prospěch dětí, tedy část výživného složit v jejich prospěch. Vyjádřil názor, že výživné bylo oprávněně spotřebováno ve výši asi 1/2 vyplacené částky, tudíž částka kolem 500 000 Kč na dítě tak zcela chybí a nebyla uspořena; z toho dovozoval, že matka s výživným ne hospodářá řádně. Navrhoval, aby výživné přes částku 15 000 Kč měsíčně bylo hrazeno na účet dětí. Pokud se týká jeho návrhu na snížení výživného, tak nesouhlasil s tím, že mu soud I. stupně nevyhověl, znovu zopakoval důvody k podání návrhu na snížení výživného jej vedoucí, jako narození dalšího dítěte a vyživovací povinnost k partnerce žijící v Paříži s vysokými náklady. V závěrečném návrhu zdůraznil zejména své dobré výchovné předpoklady, jakož i touhu o děti pečovat s tím, že jejich péči řádně zajišťuje, ve kterémžto rozsahu zpochybnil tvrzení matky o opaku. Současně vyjádřil svůj nesouhlas s tím, aby matka přestěhovala jejich děti do Prahy, což si matka dlouhodobě klade za cíl, s tím do souvislosti pak dával fakt, že matka navrhuje zúžení styku dětí s ním jen na víkend jednou za 14 dní, ačkoliv dosud 4 roky probíhala faktická střídavá péče. Rovněž prázdniny by měl soud optimálně rozložit. V průběhu řízení otec ještě tvrdil, že důvody nedostatečné a nekvalitní komunikace mezi rodiči leží na straně matky, což dokládala svými mailly zasílanými matce. Navrhoval, aby se otázkou špatné komunikace, resp. kdo je jejím viníkem, odvolací soud zabýval v souladu s judikaturou Ústavního soudu a v návaznosti na to rozhodl o výchově dětí, tedy o svěřeni tomu rodiči, který komunikaci dlouhodobě nemaří.

Matka ve svém odvolání navrhla zejména potvrzení rozsudku, pokud bylo rozhodováno o zamítnutí návrhu otce na změnu výchovného prostředí, s tím, že její odvolání primárně směřovalo proti výroku o styku nezletilých s otcem, kdy styk nastavený soudem I. stupně považovala za nesprávně upravený, již formálně nesprávně byl styk upraven v tak širokém rozsahu, že vlastně představoval střídavou výchovu. Vyjádřila se obsírně k tomu, že řádně a beze zbytku plní svou rodičovskou roli vzhledem k dětem výborným způsobem, zajímá se a stará se o jejich zdraví, školní činnosti, plánování volného času, což činí mnohdy na rozdíl od otce. Rovněž matka připustila, že je mezi rodiči velmi špatná komunikace, avšak přičítala to otci, kdy dokládala mailovou komunikací, směřující k otci, že to byl právě otec, kdo na její mailové dopisy neodpovídal. Navrhla, aby bylo odvolacím soudem rozhodnuto o změně styku tak, aby byly děti svěřeny v průběhu běžného týdne, tzv. všedních dnů, do její péče a o víkendech do péče otce, kdy k odůvodnění uvedla, že otec není schopen se o děti řádně postarat minimálně proto, že nehovoří česky a není tak schopen zajistit jejich školní povinnosti, protože nelze tak „vynechat“ týden, kdy by ona se školou a vedoucími z mimoškolních aktivit dětí nekomunikovala či nezařizovala lékaře nebo další potřebné záležitosti. Prázdninovou úpravu styku pak matka navrhovala tak, aby se otec stýkal s dětmi v průběhu celého měsíce července a ona v průběhu celého měsíce srpna, aby byla schopna děti připravit na školní povinnosti. Dále navrhla, aby byl otec oprávněn stýkat se s nezletilými dětmi v době školních prázdnin v každém lichém kalendářním roce v době pololetních a jarních prázdnin a v každém sudém kalendářním roce v době velikonočních a podzimních prázdnin. U jednání

odvolacího soudu v rámci závěrečného návrhu matka rovněž navrhla zvýšení výživného s ohledem na výrazné zvýšení příjmů otce s tím, aby částka výživného nad 26 000 Kč byla eventuálně splatná na účty dětí, jejichž existenci doložila smlouvami o jejich zřízení ve prospěch každého z dětí.

3. Kolizní opatrovník přitom navrhoval, aby byl zamítnut návrh otce na změnu výchovného prostředí tak, aby obě děti zůstaly ve výchově matky, ale aby byl styk otce s nimi širší než jen víkendový tak, aby se nezpřetrhaly vazby mezi otcem a dětmi navozené. Letní prázdniny pak necht' se střídají po 14 dnech a poměrně na polovinu necht' jsou rozděleny všechny ostatní svátky a prázdniny.
4. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, řízení jeho vydání předcházející, jakož i obsah spisu a doplnil dokazování zejména účastnickou výpovědí nezletilých A. a A., výdělkovými zprávami obou rodičů, výchovnou zprávou kolizního opatrovníka a listinami, které v řízení rodiče předložili, týkající se ošetřujícího lékaře, mimoškolních činností, zprávou psychologa, jakož i vzájemnou mailovou komunikací rodičů a nakonec dospěl k závěru, že odvolání matky je, na rozdíl od odvolání otce, částečně důvodné.
5. Obě nezletilé děti shodně vypověděly, že jim střídání se u rodičů po týdnu nevyhovuje, že si přejí, aby byly přes týden, všední dny, u maminky a u tatínka jen o víkendu s tím, že jim maminka řekla, že pokud se budou chtít s tatínkem vidět i v týdnu, že jim to umožní.
6. Soud I. stupně správně zjistil skutkový stav věci, z něhož vycházel, rovněž jej správně právně posoudil, pokud dospěl k závěru, že nejsou dány předpoklady pro změnu poměrů ve věci výchovného prostředí nezletilých dětí, tedy, že nedošlo k takové změně, která by si změnu úpravy výchovného prostředí vyžadovala. V tom se shoduje soud I. stupně s názorem matky, jakož i s názorem soudu odvolacího. Se soudem I. stupně se lze totožnit rovněž i v otázce návrhu otce na snížení výživného, kterému nevyhověl, a to zejména s ohledem na zjištěné příjmy otce, které dosahovaly v době zjišťování soudem I. stupně částku převyšující 180 000 Kč měsíčně, z čehož dříve dohodnuté výživné v částce 26 000 Kč pro každé z nezl. dětí představuje přibližně právě 15 % z měsíčního čistého příjmu otce na výživné. Soud I. stupně tedy správně uzavřel, že dříve dohodnuté výživné obtojí i v dalším řízení i za zjištění nového příjmu otce v době, kdy ve věci rozhodoval, a to i s přihlédnutím k tomu, že otci přibyla vyživovací povinnost k dalšímu dítěti.
7. S dalšími závěry soudu I. stupně se však beze zbytku ztotožnit nelze. Předně je zapotřebí soudu I. stupně důrazně vytknout, že při úpravě styku fakticky v podstatě upravil styk nezletilých s otcem tak, že 14 dní z 28 dní připadlo na otce a ve stejné míře zase 14 dní z 28 dní připadlo na matku. Takto stanovený styk rozhodně neodpovídá výroku o výchově, který zůstal rozsudkem soudu I. stupně nezměněn, tedy tomu, že byli oba nezletilí svěřeni (byť dohodou rodičů, schválenou soudem) do výchovy matky. Nemůže být na jedné straně řečeno, že jsou děti ve výchově matky a současně stanoven tak rozsáhlý styk, který fakticky představuje střídavou výchovu. Nesprávnost se ukazuje nejenom v principu takového rozhodnutí, nýbrž i v tom, že potom výživné placené otcem je určené nespravedlivě, neboť polovinu měsíce děti v péči matky vůbec nejsou a výživné pro otce by tak muselo být mnohem nižší, resp. při střídavé péči se stanoví výživné každému z rodičů. Nesprávný je pak i ten výrok, kdy soud uložil povinnost vyúčtovat správu výživného hrazeného k rukám matky v určitých datech. Tento výrok je, jak správně matka namítá, nevykonatelný, neboť není zřejmé, vůči komu má být tato správa provedena, zdali vůči otci, či vůči soudu a z jakého důvodu, resp. kdo by měl být tím článkem, který by měl takové vyúčtování přezkoumávat.
8. Vycházejí z výše uvedeného proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ohledně návrhu otce na změnu výkonu rodičovské odpovědnosti k nezl. dětem ve výroku I. podle § 219 o. s. ř. potvrdil, neboť jej shledal správným. Ve výchově matky děti řádně prospívají, výborně se učí, věnují se svým volnočasovým aktivitám a jsou v péči lékařů, jakož i psychologické péči, pokud je jí u obou potřeba. U matky shledává odvolací soud lepší předpoklady pro to, aby dbala a dohlížela na školní přípravu dětí, i z odborných vyjádření vyplývá, že se děti u matky cítí komfortně vzhledem k tomu, že organizuje jejich čas a všechny jejich věci, zatímco tatínek to nedělá. U obou dětí jsou patrné tenze způsobené nedostatečnou komunikací mezi rodiči, kdy děti dělají rodičům faktického prostředníka,

což je velmi zatěžuje, u nezl. A. je to skutečně důvodem návštěvy psychologické poradny, totéž u nezl. A., která zadržává v řeči a navštěvuje logopedickou ordinaci. Do budoucna by bylo maximálně vhodné, aby byli rodiče spolu schopni odpovídajícím způsobem komunikovat, jejich dosavadní komunikace je na velmi špatné úrovni (aniž by bylo lze současně říci, který z rodičů je viníkem tohoto stavu), což obě nezl. děti zatěžuje a je jim to k tíži nejenom teď ale i v budoucnu, když rodiče na nezl. děti přenášejí v podstatě své rodičovské povinnosti, mezi něž patří i povinnost se s druhým rodičem o podstatných věcech domluvit, tzn. komunikovat, ať už telefonicky, mailem nebo jinou vhodnou formou. V této věci proto opětovně odvolací soud na oba rodiče apeluje, aby tímto směrem napřímili další své úsilí a vzájemnou komunikaci v zájmu svých dětí zlepšili. Nicméně nejenom tato špatná komunikace byla důvodem, proč odvolací soud nevyhověl dřívějšímu návrhu otce na stanovení střídavé péče, bylo to především přání obou dětí a fakt, že obě děti v péči matky dobře prospívají a naopak střídání se v týdenních intervalech u rodičů je značně zatěžuje a nevyhovuje jim, jak samy děti shodně vypověděly. S ohledem na uvedené proto odvolací soud podle § 220 odst. 1 o.s.ř. rozhodl o změně prvostupňového rozsudku, resp. o změně rozsudku z roku 2018, jímž byl naposledy styk otce s nezletilými upraven, a to sice tak, že se obě děti budou stýkat s otcem vždy od pátku po škole až do úterý následujícího týdne do 18,00 hod. vždy jednou na 14 dní a dále o všech volných dnech, svátcích a prázdninách vždy v poloviční výši veškerého času, tzn. volné dny, svátky a prázdniny odvolací soud rozdělil mezi rodiče zcela rovným dílem. Odvolací soud je přesvědčen, že takto zůstanou zachovány dobře navozené vazby mezi dětmi a otcem, ale současně bude dětem zachován řád, který prosazuje matka a který dětem vyhovuje a odpovídá jejich potřebám vzhledem k věku, jakož i k emočnímu nastavení, výborným školním výsledkům a i vzhledem k jistým psychologickým problémům, které se u dětí vyskytují.

9. Pokud se dále týká výživného otce, zde odvolací soud vyšel z průměrného čistého měsíčního příjmu otce za dokládané období od listopadu 2020 do března 2021 v částce 275 000 Kč čistého měsíčně, kdy při vědomí celkem 3 vyživovacích povinností stanovil výši výživného pro každé z dětí při samé spodní hranici výchozího rozmezí stanoveného Ministerstvem spravedlnosti pro sjednocení praxe stanovení výživného u obecných soudů, kdy obě děti spadají do třetí kategorie věku 10 až 14 let a náleží jim minimálně 15 % čistého měsíčního příjmu povinného rodiče. Takto tedy z 275 000 Kč měsíčního čistého příjmu otce soud vypočetl 15 % výživného v částce 41 000 Kč pro každé z nezl. dětí, když toto výživné uložil zaplatit otcovi v částce 26 000 Kč měsíčně k rukám matky a v částce 15 000 Kč měsíčně na účet každého z dětí tak, jak navrhoval kolizní opatrovník. Odvolací soud se přiklání k návrhu kolizního opatrovníka, neboť stanovené výživné je vysoké a nelze předpokládat, nakonec to matka ani netvrdila, že by právě výživné nad částku 26 000 Kč měsíčně byly děti schopny spotřebovat, bude proto naprosto odpovídající, bude-li částka 15 000 Kč použita pro tvorbu jejich úspor do budoucna. Při stanovení výše výživného soud samozřejmě zohlednil i právo dětí na zvýšenou životní úroveň danou vysokou životní úrovní jejich otce, tzn. že děti mohou vzhledem ke svým potřebám, kroužkům a jiným volnočasovým aktivitám výživné do částky 26 000 Kč spotřebovat, mají právo na to se účastnit placených aktivit, matka hradí za nezl. A. školné, do školy ji vozí autem, a pokud si děti zvolí dražší koníčky, bude mít matka dostatek finančních prostředků, aby je dětem dopřála. S ohledem na výše uvedené byl proto rozsudek soudu I. stupně ve výroku IV. změněn tak, že výživné otce k nezl. A. bylo zvýšeno na částku 41 000 Kč měsíčně a IV. výrokem rozsudku odvolacího soudu pak bylo výživné zvýšeno pro nezl. A. na částku rovněž 41 000 Kč s tím, že v částce 15 000 Kč měsíčně pro každé z dětí je výživné splatné na účet toho kterého dítěte a ve zbytku k rukám matky.
10. V procesně překonaném výroku III., jakož i ve zjevně nesprávném výroku V., pak byl rozsudek soudu I. stupně zrušen, kdy fakticky jde o změnu rozsudku soudu I. stupně v těchto výrocích podle § 220 odst. 1 o. s. ř., kdy oba tyto výroky byly procesně odstraněny.
11. Šestým výrokem rozsudku odvolacího soudu byl pak potvrzen rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. ohledně návrhu otce na snížení výživného k nezl. A. a nezl. A., kdy ke snížení výživného nebyly

shledány předpoklady, jak bylo výše rozvedeno; jako věcně správný dle § 219 byl dále potvrzen i správný výrok nákladový (výrok VI. rozsudku soudu I. stupně).

12. O nákladech řízení odvolacího rozhodl odvolací soud podle § 23 z.ř.s. tak, jak ve výroku VII. uvedeno, když ani v odvolacím řízení neodůvodňují okolnosti věci přiznání nákladů řízení některému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, může oprávněná podat návrh na exekuci (soudní výkon rozhodnutí).

Proti části tohoto rozsudku týkající se výroku o nákladech řízení není dovolání přípustné.

Brno 28. 4. 2021

JUDr. Zdeněk Konečný v.r.
předseda senátu